

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

TORONYÓRA

Cim:

ARANYLÁNCCAL

Forrás:

Új Ember

(Hely)

1957. 9. 15

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Oszályozás

Tárgy

681. 11

Hely

Idő

1957

Személy

Helyszám

„Toronyórát aranylánccal” szoktunk ígérni, ha valami nagyot akarunk mondani. S ez a népies szólámondás tanúsítja, hogy milyen népszerű eszköz a toronyóra. A budapesti templomok sorozatos restaurálása kapcsán most ugyancsak van munkája a *pesterzsébeti óragyár* toronyóra-részlegének.

A gyártás

A fiatal *Varga Tibor* művezető előzékeny kalauzolásával és szakember magyarázatával alkalmunk volt az óragyárban megtekinteni a toronyórak gyártását. Jelenleg két óraszerkezet gyártása, illetőleg összeállítás van folyamatban: a Rókus-kápolnáé és a várbeli evangélikus templomé.

A toronyóra szerkezete a közönséges fali ingaórák elvén alapszik, csak éppen az arányok valamivel nagyobbak. Mintegy fél méter magas vasváz között elfér az egész szerkezet, a fogaskerek 10–20 centiméter átmérőjűek, s az ingaszára sem hosszabb egy méternél. Minden fontos alkatrész gondos, aprólékos munkával a gyárban készül, s itt gyártják az óralapot és a mutatókat is. A kész óralap (az evangélikus templomé) átmérője embermagasságnyi, feketére festett alumínium óramutatói 60–100 centiméteresek, maga az óralap fehérre festett, 5 milliméter vastagságú vas-

lemez korong. A római számjegyek — az eredeti óra műemlékjellegéhez igazodva — nem egyszerű ráfestések, hanem a síkból plasztikusan kiemelkedő fekete fémkivágások. A Rókus-kápolna kisebb méretűre, mindössze 90 centiméter átmérőjűre tervezett számlapja fekete alapú lesz, aranyos számjegyekkel.

Egy-egy szerkezet elkészítése mintegy másfélhónapi munkát vesz igénybe, s a felszerelése még egy hetet. Az idei évi munkatervben még három — a Bakács téri, Józsefvárosi és Huba utcai — templom órájának elkészítése, illetve javítása szerepel, s már elkészült, s most van szerelés alatt a Kerepesi úti templom tornyának órája.

Értesülvén ez utóbbi adatról, mindjárt kisiertünk a Kerepesi útra, hogy végigkísérjük az egész folyamatot, „amíg egy toronyóra eljut odáig”. A templomtorony első emeletén még csak egy, az átlukasztott betonfödémről vasdróton lecsüngő, mintegy 30 kilós vaskolonc tűnik szemünkbe. Ez az ingaóra súlya. Egy emelettel feljebb van — faházikóba beépítve — maga az óraszerkezet. A harmadik emeletre már csak keskeny vaslétrán tudunk felkúszni. Itt vannak négy oldalt a már beépített számlapok. A toronyhelyiség közepén már készen áll az ún. „koronás” szerkezet, mely fogaskerek segítségével az egész óraműködést négy ágra osztja a négy számlapnak megfelelően. Rö-

videesen elkészül a középső és felső emelet szerkezeteinek összeköttetése a kilyukasztott födémén átnyúló, mintegy 8–10 méteres áttételező rúd segítségével; hátra vannak még a harangütést szabályozó transzmissziós, a számlap kivilágítását célzó elektrotechnikai munkálatok, s a számlap üvegezése. Mindez azonban már csak napok kérdése, s aztán megindulhat a percnyi pontosságú óra-működés.

És az aranylánc ?

Nos, a címben ígért aranyláncot egy sokkal értékesebb lánc, az egymásba fonódó munkáskezek láncá pótolja. Hiszen az óragyár kis műhelyétől a tornyok magasan fehérlő órákig terjedő láncot alkot mindaz a rengeteg munka, amelyet a fémmunkások, műszerészek, órácsok, festők, szállítómunkások, szerelők, közművesek, üvegesek végeznek annak érdekében, hogy elkészüljön egy-egy toronyóra. Amely bennünket, keresztyényeket, nemcsak az idő állásáról tájékoztat, hanem az evilági idő múlására s egyúttal a másvilági időtlen örökkévalóságra is figyelmeztet.

Kunszery Gyula